

باز آفرینی شیوه های معماری بومی در ایجاد آسایش حرارتی (نمونه موردی : بندرعباس)

الهه دم شناس^۱ ، ، الهام دم شناس^{۲*}

- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، Elham_Damshenas@yahoo.com

کارشناس ارشد معماری، elahedamshenas@yahoo.com

چکیده

امروزه بحث انرژی و عوامل موثر در کاهش آن بسیار حائز اهمیت است . با مطالعه در تاریخ خواهیم دید که انرژی قابل استفاده برای انسان اولیه ، راه حلی بوده که احتیاجاتش را برطرف می ساخت. فن آوری ساده حفظ محیط زیست و ذخیره کردن سوخت های فسیلی برای آیندگان از عمده دلایلی هستند که لزوم استفاده بهینه از انرژی را آشکار می سازد . مصرف پایدار انرژی همان یافتن راهکارهای عملی در جهت ایجاد تعادل در بعد استفاده صحیح از انرژی است . تنوع اقلیمی در ایران و وجود شرایط متفاوت آب و هوایی در نقاط مختلف کشور موجب شده است که بررسی روش های بهینه مصرف انرژی در ساختمان ها ، بدون در نظر گرفتن شرایط خاص اقلیمی امکان پذیر نباشد . به کارگیری مصالح بومی که کمترین تاثیر نامطلوب بر محیط را دارند و همچنین کاهش میزان انرژی مصرفی با استفاده از مصالح محلی، موجب پایداری محیط زیست و افزایش دوام بناها گردیده اند . از این رو می توان با شناخت روش های بومی مورد استفاده در گذشته که از تجربیات سالیان متمادی بدست آمده است درخصوص استفاده بهینه از انرژی مطابق با شرایط اقلیمی هر منطقه بهره برد. بررسی های صورت گرفته حاکی از این بوده که توسعه استفاده از بهینه سازی انرژی می تواند نقش بسزایی در افزایش درجه امنیت سیستم انرژی کشور ایفا نماید . مقاله حاضر با توجه به پهنه بندی اقلیمی ایران به بررسی انواع راه های ایجاد آسایش حرارتی در منطقه ی جنوب کشور شهر بندرعباس می پردازد یک راهکارها و راهبردهای ارائه شده در این تحقیق امکان دسترسی به روش های مناسب استفاده از عوامل اقلیمی را میسر می نماید . امید است که راه کارهای ارائه شده در ساختمان های جدید نیز مورد استفاده قرار بگیرد.

کلید واژه

آسایش حرارتی ، اقلیم ، بندرعباس ، بهینه سازی انرژی ، گرم و مرطوب ، معماری بومی